

INÈDITA INICIATIVA ESCÈNICA

La Rambla, un estat mental

Pau Riba, Oriol Tramvia, la Companyia Elèctrica Dharma i la jove Dácil obren el programa musical de 'Ramblers', el cicle que reivindica l'agitació cultural de la Barcelona dels 70

JORDI BIANCIOTTO
BARCELONA

Sisa deia que la Rambla és avui com el passeig marítim de Lloret, però el seu magnetisme com a lloc especial, entre el fetitxe i l'aventura, segueix viu per a molts dels que la van agitar fa més de tres dècades. «Baixar a la Rambla és una actitud davant la vida», sentència Oriol Tramvia, un dels quatre artistes que aquest cap de setmana posaran l'accent musical en la programació de *Ramblers*, el cicle d'agitació cultural que ofereix un total de 75 actuacions fins al dia 28 de març a l'escenari efímer de La Carpa.

Ramblers reivindica l'esperit de la Barcelona de la segona meitat dels anys 70, quan el franquisme va deixar pas a l'ebullició política i artística. «Era una època en què tot semblava possible. Fèiem el que ens donava la gana i les coses sortien bé», explica Joan Fortuny, de la Companyia Elèctrica Dharma. La Rambla era l'artèria vital d'una generació. «T'hi podies trobar tothom. Anaves baixant fins al carrer Ferran i acabaves a Zeleste. Era com un riu, un riu de comunicació», considera Fortuny. Escenaris com ara el teatre Poliorama o els desapareguts Saló Diana i Villarosa (l'actual Moog) formaven part d'aquest circuit avui delmat.

Repertori a mida

La Companyia Elèctrica Dharma obrirà avui (23.30 hores) el programa de concerts de *Ramblers* amb un recital singular, basat en el material dels seus tres primers discos. «Interpretarem dues peces de *Diumenge* que no toquem des d'aquella època», anuncia Fortuny. Demà (21.00 hores) actu-

ALBERT BERTRAN

► Pau Riba, en l'actuació que va fer al Sónar el mes de juny passat.

arà Pau Riba, amb el grup I Mil Simonis, seguit d'un valor emergent, Dácil (23.30 hores; repetirà el dia 17). *Diumenge* (20.00 hores) serà el torn d'Oriol Tramvia amb 60 Oriols, recital antològic en què comptarà amb cinc músics.

Tramvia, que al segle XXI ha reactivat la seva trajectòria amb dos discos, té a punt una nova obra, *Obert per defunció*. «Una reflexió plàcida i serena d'un fet que és inevitable i que ja em veig venir», anuncia, fatalista. En els anys 80 i 90, l'autor del disc de culte *Bèstia!* (1976) gairebé va desaparèixer de la mirada pública, però ara es mostra molt actiu: ha treballat com a actor en la pel·lícula *Bruc*, amb Vin-

“Baixaves fins a Ferran i acabaves a Zeleste. Era un riu de comunicació”, evoca Joan Fortuny (Dharma)

cent Pérez i Santi Millán, i en una altra cinta, *El gran Vázquez*, en la qual Santiago Segura es posa en la pell del dibuixant de La família Cebolleta. I dirigeix *Les nits de la Cúpula*, que evoca, cada dimarts a La Carpa, el cabaret que va acollir Christa Leem i Pavlovsky.

Les batalletes de la Rambla no li són llunyanes a Dácil, cantant barcelonina de 32 anys. El seu pare acostumava a anar a Zeleste, i ella es va colar en les sessions de gravació de *Visca la llibertat*, de Sisa, en qualitat de boletaire. Excomponent de Psiconautes, ara dirigeix un projecte solista amb un primer disc, *El cercle de l'amor*, que surt avui a la venda i que proposa una enigmàtica cançó jazzística neoprogressiva. Viu a prop de la Rambla, al Raval, i fa seus els valors dels companys de cartell. «Sempre hi haurà contracultura», proclama. ■

'Ramblers'

► La Carpa • Diversos horaris i preus

UNDERGROUND

Ràdio Pica organitza un concert per garantir-ne la supervivència

NANDO CRUZ
BARCELONA

Si la riquesa mental d'una societat depèn, entre altres factors, de la pluralitat i qualitat dels seus mitjans de comunicació, la nostra està una mica més en perill des del moment en què també perilla el futur de Ràdio Pica. L'emissora barcelonina, pionera de les ràdios lliures, celebra avui un concert a l'Espai Jove La Fontana, al barri de Gràcia, per recaptar fons que en garanteixin la subsistència, afectada més que mai per la seva sempre precària situació econòmica.

La llista de participants és un fidel reflex de la sensibilitat de Ràdio Pica cap a la creació underground de les tres últimes dècades. Durant sis hores se succeiran artistes com Za!, Bèstia Ferida, Accidents Polipoètics, Mil Pesetas, Le Petit Ramon, Néboa i Usted Es Un Colectivo. Dues presències destacables són les de Macromassa, cèl·lula experimental creada per Víctor Nubla i Juan Crek en els anys 70 que reapareix després de 14 anys de silenci; i el cineasta Jaume Balagueró, que en els 90 va conduir en l'emissora un espai de cine gore anomenat *Masacre en el parvulario* i que cantarà amb els rockers Sol Lagarto.

La maratò benèfica acollirà el retorn del grup Macromassa

L'adjectiu més comunament associat a Ràdio Pica sempre ha estat el de «pirata». Parapetada en el 96.6 de la FM i encara sense poder legalitzar la seva situació, l'emissora s'autodefineix «independent i no comercial». Fa 29 anys que està en antena, i això la converteix en la ràdio alegal més antiga d'Espanya. Només va deixar d'emetre entre el 1987 i el 1991. En aquest període, i segons recorda el seu di-